

Telemetrie Augustus 2023

Terwijl ik dit typ is het morgen 18 juli...

De tweede sterfdag van mijn man en daarom ben ik gisteren uit eten geweest met mijn bonusmeiden.

Het gemis bij hen is nog enorm en daardoor is de acceptatie naar mijn vriend lastig.

Begrijpelijk. Hoewel ze zeker blij zijn dat ik weer een fijner leven heb nu, blijft bij hen het gemis aan hun vader enorm.

Met de missie hen opnieuw te vertellen dat hij nog steeds bij ons aanwezig is, zoals ik dat al twee jaar probeer te vertellen, ging ik dus eten met ze.

Maar dat liep anders...

Terwijl wij in gesprek waren met zijn drieën, kwam ik tot de ontdekking dat ze niet alleen hun vader misten maar ook mij, in deze nieuwe setting. Ik heb direct met hen afgesproken dat wij kwaliteit tijd zullen behouden, samen, met ons drieën.

Ook ik miste hen in mijn gevoel maar wist hier niet zo goed raad mee, laat staan dat ik het kon oplossen. Daar heb ik in mijn geest heel vaak over gepraat tegen mijn hemelman.

En zo gebeurde het dat wij, in het restaurant, opeens weer diezelfde verbinding voelde net zoals na het overlijden van hun vader, en mijn man, twee jaar terug.

Omdat wij elkaar nu blijkbaar echt hebben gehoord in onze harten.

Ik vertelde hun vanuit mijn hart dat ik alles voelde aan emoties van hen en dat ook oppikte maar dat het voor mij natuurlijk ook een zoektocht is hierin om evenwicht te houden en dat ik heel veel om ze geef en dat ook blijf doen.

Als toetje toe zat in hetzelfde restaurant de oudste bonus dochter van mijn vriend met haar vriend en gaf een enorme knuffel aan mij, en zei mijn meiden natuurlijk ook nog even gedag.

Hoe toevallig...

Nee ik denk dat het voor mijn hemelman belangrijk was dat wij elkaar weer vonden en dat alle nieuwe aanhang daar gewoon bij hoort.

En ik dacht na afloop alleen maar, diep gelukkig, wat ben ik toch een rijk mens dat alles zo mooi weer begeleid en geregeld wordt.

En dat er een totaal onverwachte maar welkome wending is gekomen voor ons.

En dat we gewoon bij elkaar horen en dat blijven doen!

Met liefdevolle dank aan mijn hemelman.

Liefs, Karin.